

8 dage tilstilles den, der har rejst sagen, samt andre interesserede efter nærmere af statsministeren fastsatte retningslinjer.“

10. § 17, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

„Af erstatningen udredes halvdelen af statskassen. Den anden halvdel udredes af det pågældende amtsfond og de i amtsråds-kredsen beliggende købstadkommuner efter folketal i henhold til den senest offentliggjorte folketælling. Ligger den fredede ejendom helt i København, Frederiksberg, købstæderne eller flækkerne i de sønderjyske landsdele, udredes denne halvdel dog alene af den pågældende kommunale kasse.“

11. § 17, stk. 3, affattes således:

„Må beboerne i en eller flere kommuner, der efter foranstående ikke er bidragspligtige, antages at have en væsentlig fordel af en ordning, kan det pålægges den pågældende kommune at udrede en passende del af erstatningen.“

12. § 22 affattes således:

„Uden for byer og bymæssige bebyggelser og uden for områder, der er omfattet af en godkendt byudviklingsplan eller byplan (dispositionsplan), skal der til større samlede bebyggelser, der ikke tjener et på stedet naturligt formål, erhverv eller helårsbeboelse, indhentes tilladelse fra fredningsnævnet.“

13. Til § 23, stk. 4 føjes ordene „eller der i øvrigt er ret dertil for almenheden“.

14. § 23, stk. 5, 1. pkt., affattes således:

„På den frie strandbred må der ikke uden fredningsnævnets samtykke iværksættes foranstaltninger, der er til hinder for den frie færdsel, eller i det hele foretages noget, der vil være til væsentlig ulempe for almenhedens ret hertil.“

15. Til § 25, stk. 2, føjes efter 1. pkt.:

„Inden for en afstand af 300 m fra indsøer med en vandflade på mindst 3 ha, og fra offentlige vandløb med en bredde på mindst 5 m, og inden for en afstand af 100 m fra de i lov nr. 95 af 29. marts 1957 om bestyrelsen af de offentlige veje under § 3, stk. 2 a)-d) nævnte hovedlandeveje og landeveje, må der ligeledes kun byg-

ges med fredningsnævnets tilladelse, jfr. næstsidste stykke, medmindre en væsentlig bebyggelse inden for disse afstande allerede er begyndt inden den 1. marts 1961.

16. § 30, stk. 1, affattes således:

„Enhver art af friluftsklamer uden for gader, veje og pladser i byer og bymæssige bebyggelser er forbudt. Herfra undtages dog reklamer vedrørende en næringsdrift eller virksomhed, når reklamen er anbragt i umiddelbar tilknytning til næringsdriften eller virksomheden. Dog kan fredningsnævnet forbyde reklamer, der virker særligt dominerende i landskabet eller er synlige over store afstande. Med fredningsnævnets og de pågældende vejmyndigheders tilladelse kan der opstilles skilte, der alene henviser til en næringsdrifts eller virksomheds beliggenhed.“

17. Til § 30, stk. 2 føjes ordene „herunder lysreklamer“.

18. Til § 34, stk. 1, føjes som 2. pkt.:

„Statsministeren bemyndiges til at overføre overfredningsnævnets adgang til at dispensere fra de i henhold til § 31 i lov nr. 140 af 7. maj 1937 om naturfredning som ændret ved lov nr. 129 af 13. april 1938 og lov nr. 339 af 25. juni 1940 godkendte fredningsplaner til et af de i henhold til foranstående bestemmelser nedsatte fredningsplanudvalg og således, at bestemmelserne i § 35, 4. og 5. pkt., samt § 36, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.“

19. Til § 35 føjes som nyt stykke 2:

„Såfremt det kan forventes, at en ejendom, der påtænkes omfattet af en under udarbejdelse værende fredningsplan, vil blive anvendt på en måde, der må antages at komme i strid med planen, kan statsministeren efter begæring af et af de i § 34 nævnte udvalg nedlægge forbud mod en sådan anvendelse. Forbud kan kun nedlægges for ét år, men kan dog, hvor særlige omstændigheder taler herfor, forlænges for yderligere ét år.“

20. Til § 41 føjes som nyt stk. 2:

„Loven finder tillige anvendelse på de indre territoriale farvande og søterritoriet.“